

ZAPISNIK

sa sedme – 07 / 02 / 2026. sjednice Općinskog vijeća Općine Žminj
održane dana 12. ožujka 2026. godine
u vijećnici Općine Žminj

Prisutni vijećnici:	Marko Križman, Eduard Erman, Slavko Damijanić, Tomislav Jedrejčić, Eni Galant, Marko Kuhar, Sanjin Debeljuh, Sara Mužina, Tomislav Galant, Kristijan Kranjčić + Nikolina Kuhar
Odsutni - ispričani:	Sanjin Stanić, Ivan Giovanni Tijan
Ostali nazočni:	Željko Plavčić, općinski načelnik, Kristijan Benčić, pročelnik Jedinственog upravnog odjela; Neda Kontić Orbanić, zapisničar
Gost:	gđa. Gordana Antić, zamjenica župana Istarske županije

Početak: 19:33 sati

Predsjednik vijeća g. Marko Križman otvara 7. sjednicu Općinskog vijeća Općine Žminj i pozdravlja prisutne.

Utvrđuje da je na sjednici prisutno 10 od 13 vijećnika – postoji potrebna većina za pravovaljano donošenje odluka.

Obzirom da je prethodna sjednica vijeća bila prošli tjedan, predlaže da se preskoči uvodno obraćanje načelnika i vijećnička pitanja, naravno, ukoliko su s time svi suglasni.

Načelnik i vijećnici suglasni su s prijedlogom predsjednika vijeća.

Slijedom navedenog, prelazi se na dnevni red.

Predsjednik vijeća čita dnevni red kao u pozivu od 10. ožujka 2026. godine i pozdravlja gošću, gđu. Gordanu Antić, zamjenicu župana Istarske županije.

1. Verifikacija zapisnika sa šeste (06/01/2026) sjednice Općinskog vijeća Općine Žminj održane 05. ožujka 2026. godine
2. Predstavljanje projekta Centra i mreže za autizam i kombinirane poteškoće Istarske županije

Prijedloga za dopunu dnevnog reda nema.

Predloženi Dnevni red daje se na glasovanje.

10 / 10 ZA

0 PROTIV, 0 SUZDRŽANI

Dnevni red je jednoglasno usvojen.

Prelazi se na raspravu po točkama dnevnog reda.

1. Verifikacija zapisnika sa šeste (06/01/2026) sjednice Općinskog vijeća Općine Žminj održane 05. ožujka 2026. godine

Primjedbi na zapisnik nema.

Daje se na glasovanje.

10 / 10 ZA

0 PROTIV, 0 SUZDRŽANI

Zapisnik sa 6. sjednice Općinskog vijeća Općine Žminj je jednoglasno verificiran.

Prelazi se na točku 2.

2. Predstavljanje projekta Centra i mreže za autizam i kombinirane poteškoće Istarske županije

Načelnik daje uvodno obrazloženje.

Posebno zahvaljuje zamjenici župana što je izdvojila vrijeme za predstavljanje ovog projekta koji je i među vijećnicima i u javnosti naišao na pozitivan odjek, a vezano uz uspostavu Centra za autizam u Žminju. Svjesni činjenice da nažalost imamo sve više slučajeva iz spektra autizma zahvaljujemo što je uopće Žminj odabran kao potencijalna lokacija za realizaciju ovog projekta. Intencija je da se danas upoznamo ne samo sa Centrom kao jednom pojedinačnom infrastrukturom nego i sa širom pričom – integracijom sustava i drugih institucija pod ingerencijom Istarske županije, ali i države. Cilj je da se napravi jedinstveni sustav institucionalne i izvaninstitucionalne potpore građanima koji se suočavaju s ovakvim dijagnozama. Smatra da je ovo projekt koji će u budućnosti imati jako velike benefite ne samo za Žminj nego i za cijelu Istarsku županiju.

Daje riječ gošći, gđi. Gordani Antić.

Zamjenica župana Istarske županije, gđa. Gordana Antić pozdravlja svih, zahvaljuje na odazivu i pojašnjava da je Žminj kao lokacija ovog projekta izabran jer je „srce“ Istre. Govori da se sad piše demografska strategija Istarske županije gdje će biti poseban osvrt na pokušaj revitalizacije ruralne Istre, tako da se malo okrenu cijeloj Istri a ne samo turizmu uz obalu.

Na sjednicu je u 19:40 stigla vijećnica Nikolina Kuhar. Sada je prisutno 11 / 13 vijećnika.

Kad se govori o ovom planiranom Centru, pojašnjava da se na razini RH izrađuje Nacionalni plan rane intervencije u djetinjstvu i mi da bi u ovom Centru i mreži (zove se mreža jer bi imali satelite po drugim gradovima) bili pilot-projekt Republike Hrvatske i ovo bi bio prvi Centar koji objedinjava zdravstvo, socijalnu skrb i obrazovanje. To je ta interdisciplinarnost koja je potrebna jer se pokazalo da djeca ni odrasli nemaju adekvatnu skrb. U Istri se godišnje rodi prosječno 1257 djece i od toga će njih 15 imati neki poremećaj iz spektra autizma. Ukoliko se to odmah prepozna kroz rani probir, a na tome se sad radi, jer sve počinje od rizične trudnoće pa nadalje, i ukoliko se odmah u prvim godinama počne raditi s djetetom, od tih 15 možda će samo njih 5 kasnije trebati pomoć, a ostali će bit osposobljeni za normalan život. Međutim, danas se počinje negdje od 4-5 godina i svi su oni kasnije ovisni o nekom vidu pomoći ili institucionalizacije. Ono što je posebno problematično je to da mi u cijeloj Istri, a ni u cijeloj Hrvatskoj, nemamo brigu iznad

21.godine i nemamo privremeni odmor od skrbi za roditelje. Imamo Dnevni centar Veruda koji se sad dovršava u Šijani i to bi u konačnici bile zajedničke ustanove i upravo se dovršava priprema pilot-projekta između Bolnice Rovinj i Dnevnog centra Veruda gdje bi krenuli s tim novim pristupom. Novi pristup znači da bi imali jedinstveno pristupno mjesto gdje bi roditelji koji dobiju bilo kakvu sumnju, već od patronažne sestre koja bi uočila po određenim protokolima i gdje bi napravili zajednički individualni obiteljski plan. Tu bi bila uključena cijela obitelj i s njima bi se počelo raditi na način da to dijete izraste tako da može funkcionirati samostalno. Tako da, već se kreće u tu priču objedinjavanja.

U ovom Centru bi bila edukacija stručnjaka, edukacija obitelji i veliki senzorni park sa bazenom i hidroterapijom gdje bi mogli doći i svi drugi, i zdrava djeca mogla bi dolaziti i družiti se i na taj način bi imali integrirani pristup. Piše se plan razvoja integriranog sustava rane podrške u djetinjstvu i osobama iz spektra poremećaja u autizmu. Danas se kaže spektar jer je dokazano da to nije bolest. Oni su posebni, što se tiče inteligencije mogu kao i svi ostali imati prosječnu, ispodprosječnu ili iznadprosječnu inteligenciju. Danas se zna da su npr. Napoleon i Churchill bili iz spektra poremećaja autizma. Ako se s njima počne raditi od početka i razvijaju te njihove posebnosti, jer oni su uvijek nadareni za nešto, svi posebni ljudi imaju neki poremećaj iz spektra autizma i nitko ne može biti posebno nadaren a da funkcionira u svemu jednako i ako se pronađe ono u čemu su vrhunski onda oni dalje funkcioniraju i razvijaju se.

Tu bi bilo i mjesto gdje bi se ljudi družili, vjerojatno bi se otvorio neki kafić, mjesto gdje se može nešto pojesti, popiti i družiti se i da je tu veliki senzorni park gdje bi oni mogli boraviti i gdje bi ih roditelji mogli pustiti neko vrijeme, a i kad roditelj treba neko vrijeme da se odmori ili da se npr. operira, da tu može postojati privremeni odmor od skrbi i tzv. trening-stan da u vrijeme pripreme za samostalan život budu tu pod kontrolom stručnjaka da se vidi da li su sposobni za samostalan život. Jako puno roditelja imaju financijske mogućnosti i žele ih osamostaliti, ali jednostavno to sami ne znaju. To bi bio integrirani model za svu djecu i odrasle kojima je potreba pomoć.

Dodane su kombinirane i višestruke poteškoće, tako da ako netko ima dijete sa cerebralnom paralizom ili takav neki oblik, ako ga nema gdje ostaviti da može ovdje. Tako da ne bi bio samo spektar autizma.

Otprilike 1,1 % stanovništva ima poremećaj iz spektra autizma, od toga polovica treba neku pomoć, a polovica funkcionira. Svatko od nas zna nekoga tko je malo čudan i poseban, i to su ti ljudi, mnogi imaju poremećaj iz spektra autizma a da ni sami nisu toga svjesni.

Županija je već u pripremi s projektnim zadatkom. Cilj projekta bi bila ustanova koja objedinjuje dijagnostiku, rehabilitaciju, edukaciju i osposobljavanje za samostalan život. Tu bi dolazili stručnjaci jer sad je situacija takva da neki ljudi dižu kredite kako bi djecu odveli u inozemstvo gdje se radi po nekim metodama gdje djeca puno brže progovore i slično. Njih bi se dovelo tu da vikendima rade edukacije za naše stručnjake tako da svi dobiju skrb.

Djeci i odraslima s poremećajima iz spektra autizma potrebno je razumijevanje, struktura i sigurnost. Kad se živčani sustav ojača, ciljanim kretanjem, percepcijom i regulacijom lakše im se orijentirati, opustiti i prihvatiti nova iskustva. Okruženje mora biti prirodno, bez ikakvih dodatnih podražaja. Oni vole prirodu, životinje i druženje.

Tu bi bili stručni skupovi, recepcija i ulaz, prilagođena čekaonica, prostorije za promatranje, kabineti, logopedi, psiholozi, edukacijski rehabilitatori, senzorna soba, prostor za edukaciju, modularne učionice za rad u malim grupama, informatički kabineti i radionice, dnevni boravak za socijalizaciju korisnika s pristupom prema vanjskom prostoru s natkrivenom terasom, stanovi za privremeni boravak, garsonijere ili mali apartmani – 4 ili 5 gdje bi se učili samostalnom životu ili za kraći smještaj i odmor od skrbi, rekreacija i zatvoreni bazen s prilagođenim svlačionicama, dvorana za kineziterapiju, kuhinja i blagovaonica kapaciteta do

50 obroka i ostali prostori – uprava i sanitarni čvorovi itd., sve prilagođeno. Život bi se više odvijao vani, ali da mogu biti i u unutrašnjem prostoru kad je kiša.

Cilj je da se ostala djeca i zajednica međusobno druže i da se integriraju i da se svi nauče na te osobe da se smanji stigmatizacija, jer to su osobe koje funkcioniraju kao i svi drugi ako se krene od samog početka. Ima i onih najtežih oblika gdje su roditelji s njima i rade na određeni način, ali danas su većinom prepušteni sami sebi. Trenutno neki dobivaju duple usluge ili idu jako puno privatno, a neki ne dobiju nikakvu uslugu ili čekaju po 2 – 2,5 godine. Ovdje bi se jedinstvenim pristupnim mjestom osiguralo da svako dijete i obitelj odmah dobiju skrb i da budu pod socijalnim da se vidi kako ta obitelj funkcionira. Ukoliko ne bi imali dovoljno svojih stručnjaka zapošljavali bi dodatne, ukoliko ni tad ne bi imali platili bi u privatnom sektoru tako da nitko ne bi trebao sam plaćati tu dodatnu skrb.

Gđa. Antić smatra bi to bio značajan pomak za sve te građane odnosno one koji imaju djecu ili odrasle s poremećajima iz spektra autizma jer osnovni strah svih tih roditelja je kamo će to dijete kad njih više ne bude i kad budu stariji jer oni s 21 godinom izlaze iz svih organizacija i nakon toga u cijeloj RH nema nikakve skrbi. Uspoređivali su modele u Grazu i u Italiji i prilagodili potrebama.

Za ovu godinu u Proračunu Istarske županije osigurana su sredstva za izradu projektnog zadatka i dokumentacije, i onda bi već u sljedećoj godini ili krajem ove krenuli u izradu dokumentacije za nabavu za izvođenje radova. Radovi su u pravilu godinu, godinu i pol. Planira se cca 1000 m² stambenog prostora i uvijek se ostavlja prostor za buduću modularnu dogradnju, da se može dodati neki bungalov gdje bi oni mogli živjeti samostalno ali u kontroliranim uvjetima u tom zatvorenom prostoru.

Predsjednik vijeća zahvaljuje gošći na obrazloženju projekta i poziva vijećnike na raspravu.

Načelnik govori da imamo dvije, odnosno tri potencijalne lokacije – dvije objedinjene i jednu između starog vrtića i škole, ali bi na toj lokaciji bilo sve suviše nabacano, na toj lokaciji imamo i projekt i čekamo raspisivanje natječaja Fonda za zaštitu okoliša ili Ministarstva graditeljstva za uspostavu urbanih točaka i uređenje urbanih sredina gdje bi se napravio veliki parking, a za ovaj konkretan projekt da su dvije lokacije – na samljišću gdje je već ograđeno i što je adekvatno jer je u samoj neposrednoj blizini škole i sportsko-rekreativne zone, a do toga je isto unutar građevinskog područja uređeno zemljište u vlasništvu Republike Hrvatske prema Galantima. Odluka je na vijećnicima, ne donosi se danas već je danas samo predstavljanje projekta, donijet će se na jednoj od sljedećih sjednica. Poziva da vijećnici pitaju sve što ih zanima. Misli da osim za namjene rehabilitacije korisnika iz spektra autizma, tu je prisutnost psihologa, logopeda, zdravstvenih i ostalih djelatnika koji zalaze ne samo u zdravstvenu nego i u socijalnu komponentu i skrb. Činjenica da bi tu bila i fizikalna terapija djece i dijela odraslih te izgradnja bazena kao popratnog sadržaja je komponenta koja onda Žminj diverzificira i mnogostruko diže kvalitetu života jer osim za korisnike dio te infrastrukture bi bio na raspolaganju i našim osnovnoškolcima.

S pročelnikom ureda župana da je gledao da ima zajednica koje su u sklopu NPOO-a i dogradnje škola napravile i centre za autizam u istoj infrastrukturi. Obzirom da su to išli kombinirati, onda je to bila veća škola, 30% više učionica, prilagođena cjelokupna infrastruktura i za korisnike. U prosjeku im je odobreno 8.000.000 eura više. Mi da s time nismo bili upoznati, ali možda je ipak bolje za korisnike da je ta infrastruktura u blizini, ali i zatvorena radi sigurnosti samih korisnika, kako jednih tako i drugih.

Gđa. Antić dodaje da bi tu bio dnevni boravak za djecu koja još idu u školu i koja mogu dolaziti s roditeljima da se tu priviknu i da mogu ostati na privremenom odmoru i kasnije za one iznad 21 godine. Također, edukacija učitelja i odgajatelja kako da rade s tom djecom.

Marko Križman govori da je u pismu namjere navedeno da je potrebna površina 6.000 m² pa pita da li je to samo za gradnju ili je tu već uzeta u obzir i ta planirana modularna dogradnja. Gđa. Antić odgovara da je sve u tih 6.000 m², predviđena je vrijednost projekta u iznosu od 5.000.000 eura.

Eduard Erman govori da je spomenuto školovanje. Zanima ga da li bi ta ustanova bila povezana s našom osnovnom školom, tj. da li bi djeca tu išla u školu. Gđa. Antić odgovara da je Centar predviđena za produženi boravak i za druženje, aktivnosti i vježbe. U školu bi djeca išla bilo u Žminj ili negdje drugdje gdje žive, zajedno s drugom djecom. Nakon škole bi išli u Centar u popodnevnim satima, a neki koji ne idu u školu bi bili u Centru i ujutro. Također, tu bi bili i nakon navršene 21 godine. U nacionalnom planu prema multidisciplinarnosti spaja se zdravstvo, socijalna skrb i obrazovanje. Tu bi bile razne slobodne aktivnosti, radionice npr. s glinom i slično gdje bi oni mogli nešto izrađivati i prodavati – dakle, radna terapija.

Tomislav Galant pita kakva je projekcija, za koliko korisnika bi bio dimenzioniran taj Centar? Gđa. Antić odgovara da su istraživali po gradovima i općinama i da su došli do brojke od 15 djece godišnje koja se rađa s poremećajima iz spektra autizma. Dimenzionirali su za 50 korisnika, a računaju da bi u samom početku dolazilo njih 20-ak. S korisnicima će dolaziti roditelji, s time da jedan ostaje s njima, ostali članovi obitelji mogu otići. Razvijati će se sustav volonterstva jer je danas teško naći dovoljno stručnjaka. Tu će biti ugodno okruženje za njih, maksimalno do 50. Planira se 5 stanova, od čega bi 1 bio trening-stan i 4 stana za privremeni odmor od skrbi. Tako imamo sustav i za dementne osobe gdje se ljudi mogu upisati i postoji pravilo da godišnje mogu do 30 dana ostaviti tu osobu na skrbi da se mogu odmoriti ili pobrinuti se za neke svoje druge potrebe. Život nosi situacije gdje se jednostavno nema tko drugi brinuti o njima. Njima jako puno znači vanjski prostor, potreban im je kontakt s prirodom.

Tomislav Galant pita koliko osoblja se predviđa da će biti potrebno, što doktora i ostalih stručnjaka, što popratnog? Gđa. Antić govori da će sve biti po standardima, to se tek mora sve licencirati, vidjeti će kako će to objedinjavanje ići na razini države jer sad imamo različite standarde o broju osoblja po korisniku u zdravstvu, socijalu i obrazovanju. Sad se ta tri ministarstva usklađuju i dogovaraju oko novog sustava. Trenutno će sve ono što može ići preko zdravstva jer će se kroz to najviše napraviti. Broj ljudi još nije poznat, vidjeti će još s profesorom koji sve to vodi na nacionalnom nivou. Oni će u Žminju razvijati cijelu tu priču kao pilot-projekt. Prema socijalnim kriterijima postoje standardi već sad koliko korisnika ide na jednog logopeda ili edukacijskog rehabilitatora, asistenta i slično.

Eni Galant pita tko bi financirao izgradnju Centra, da li bi se apliciralo na nešto ili? Gđa. Antić odgovara da su to već prezentirali u Ministarstvu rada i socijalne skrbi i u Ministarstvu zdravstva. Gradu Puli su za Dnevni centar Veruda odobrena sredstva iz ITU mehanizma i dogovoren je kredit između svih gradova i općina koje sufinanciraju i praktički su se tu onda oslobodila sredstva jer su za istu svrhu, ali pokušat će se dobiti na nacionalnom nivou tako da će možda bit djelomično iz sredstava ministarstva a djelomično iz županijskih.

Tomislav Galant govori da su ranije spomenuti sateliti koji sad djeluju i koji bi se objedinili u taj Centar pa ga zanima koje su to ustanove. Gđa. Antić govori da npr. u Labinu imaju „Kriolo Labina“ i oni bi svi bili „pod jednom kapom“, tako da se umreže svi ti stručnjaci koje mi imamo u Istri. To dakle ne podrazumijeva objedinjavanje ustanova, one će i dalje funkcionirati, nego podrazumijeva umrežavanje i podjelu znanja, a naravno da ako neka od

te djece iz Labina trebaju npr. hidroterapiju da će doći tu. Cilj je imati mobilne timove koji će doći doma kod ljudi i vidjeti kako dijete živi u svom okruženju i da i na taj način rade sa cijelom obitelji, a ne samo zatvoreni u kabinetima.

Eni Galant ima pitanje – obzirom će tu biti bazen, zanima ju da li će se raditi i neuro-razvojna terapija ili će se fokusirati isključivo na autizam? Gđa. Antić odgovara da sad imaju odjel za neuro-rizike u Bolnici Rovinj i tamo je pokrenuta cijela priča. Svi ti stručnjaci, i Dnevni centar Veruda i Bolnica Rovinj će po protokolu koji bi trebao biti gotov u travnju krenuti u pilot-projekt zajedničkog funkcioniranja. Daljnje umrežavanje prepustit će stručnjacima, s time da bi bilo logično da to funkcionira tamo gdje imamo bazen. Naravno da treba napraviti raspored tijekom dana, ali cilj je i da sva zdrava djeca imaju pristup i da dođu da se to sve iskoristi, da bude polivalentno i funkcionalno. Tu će biti tečajevi i za zdravstvene stručnjake jer ni pedijatri ni patronažne sestre ne znaju dovoljno o tome i da to bude mjesto širenja znanja.

Sara Mužina pita, obzirom da je to županijski projekt i da će tu dolaziti puno ljudi iz cijele županije, da li će Žminjci imati neki prioritet? Gđa. Antić odgovara da su oni mišljenja da će biti mjesta za sve kojima to bude potrebno i da neće biti problema jer da su Puležani praktički već zbrinuti u Dnevnom centru Veruda koji se sad i širi. Ovdje u Žminju bilo bi za središnji i sjeverni dio Istre i vjeruje da će svatko iz Žminja moći doći tu i družiti se. Načelnik dodaje da je pitanje takvo jer da je u vrtiću devetero djece s nekom dijagnozom iz spektra. Gđa. Antić govori da je problem jer se kasno počinje raditi s tom djecom. Danas se zna da se već treba pratiti od rizične trudnoće, u prvom mjesecu tri puta dolazi patronažna sestra i ako vidi odstupanje po tablicama koje ima odmah se kreće raditi s djecom. Kad bi bilo tako, onda ne bi u vrtiću bilo toliko djece s time. Tu kasnimo i tu sada pokušavamo stvoriti integrirani sustav da nijedno dijete ne ostane neprimijećeno, i svi bi trebali imati dovoljno mjesta. Ako ne bi bilo mjesta graditi će se još jedan centar negdje, ali misli da neće trebati.

Kristijan Kranjčić pita da li to znači da se sada ukidaju asistenti u nastavi? Gđa. Antić odgovara da ovo nema veze s nastavom, taj Centar je namijenjen da dijete tu ide nakon nastave, da može doći tu, boraviti, družiti se, baviti se nekim aktivnostima i da ima gdje biti i nakon navršene 21 godine. To nema direktno veze s nastavnim aktivnostima. Načelnik dodaje da asistenti ni nisu vezani samo za djecu s autizmom već su tu i druge devijacije ponašanja i odstupanja razvoja. Gđa. Antić dodaje da su asistenti potrebni i kod mentalne retardacije, a ovo nisu intelektualne poteškoće nego poteškoće u ponašanju. Nekad su takvu djecu smatrali zločestima, a sad se zna da to nije tako. U Istri imamo 600 asistenata, jako puno djece ih ima. U ovom Centru moći će se obuhvatiti te asistente i educirati ih jer nisu svi dovoljno educirani. Dakle, tu bi bio edukacijski centar za one koji pružaju pomoć, a i centar za one koji trebaju boravak i za odrasle kao i priprema za samostalan život.

Tomislav Galant ima pitanje za načelnika. Na početku su spomenute tri lokacije, od čega je odmah rečeno da jedna nije adekvatna jer će tamo biti parking, a od druge dvije jedna je u vlasništvu Republike Hrvatske. Na koji način se sad to uređuje? Zahtjevom prema RH za dodjelu zemljišta? Načelnik odgovara da je lokacija samljišća najidealnija i radi blizine škole i radi blizine sportsko-rekreativnog centra. Glede druge lokacije, koja je više prema Galantima, obzirom da je ona u vlasništvu RH kad bi se tu gradilo mi s tim ne bi imali veze obzirom da je po našem prostornom planu moguće tamo graditi takve objekte kao i za namjenu poticajne stanogradnje koja je sada aktualna, pogotovo za deficitarna zvanja jer jedino u naselju Žminj imamo mogućnost gradnje višestambenih zgrada. Samljišće je u vlasništvu Općine Žminj, u neposrednoj je blizini škole, na sjevernom dijelu predviđen je

autobusni kolodvor sa tri perona i uređenje koje bi onda bilo adekvatno da bude pristup ovom Centru, sportsko-rekreacijskom centru i samoj školi i zato se ne bi vuklo van prema Galantima.

Gđa. Antić dodaje da su oni iz Županije danas bili u Ministarstvu prostornog uređenja i graditeljstva jer izrađuju program priuštivog stanovanja koji mora bit gotov do 15.06. te bi išli u gradnju stanova gdje 50% ide za najam i 50% u prodaju. Stanovi za priuštivo stanovanje namijenjeni su mlađima od 45 godina i starijima od 65 i za deficitarna zanimanja bez ograničenja glede dobi. Svi koji se ovdje nastane plaćati će porez Općini Žminj, a to su ljudi koji imaju dobre plaće. U tom programu išlo bi vjerojatno do 500 stanova, to je novi veliki zamah, s time da bi se ove godine rješavala papirologija, a već iduće gradnja. Tu se planira do 2030. godine 2 milijarde eura europskih sredstava na nivou RH, a kasnije još 4 milijarde, cijela Europa ide u tom smjeru. To bi bilo odlično i za učitelje i medicinare i ostale deficitarne kadrove, ali i sve ostale koji si žele riješiti stambeno pitanje.

Eduard Erman pita, obzirom da bi ovo bio pilot-projekt na razini cijele Hrvatske, da li bi onda tu gravitirala i Primorsko-goranska županija? Gđa. Antić odgovara da to za sada ne predviđaju, svi zapravo žele vidjeti kako će funkcionirati ta transdisciplinarnost. Cilj je da se prvo senzibiliziraju naši stručnjaci iz Dnevnog centra Veruda i Bolnice Rovinj da se okrenu jedan drugome, oni sad funkcioniraju svaki za sebe, razjedinjeno, pa se pokušava već sad ih približiti i krenuti u tu priču. Nada se da će se sve te usluge moći ugovoriti s državom, što kao zdravstvene, što kao socijalne, što kao obrazovne usluge. Ako budu dolazili stručnjaci iz inozemstva raditi edukacije o novim metodama, to će isto privlačiti novi kadar i osobe koje će platiti te simpozije od čega će se opet u centru nešto moći napraviti. Što se tiče djece, oni će kroz par godina trebati produženi boravak i roditeljima će puno značiti da imaju gdje biti, kao i kad odrastu. Pitanje je koliko će bit samostalni ovisno o tome koliko će se uspjet izvuć iz njih. Ako se otkrije u čemu su jako dobri, onda oni vrhunski funkcioniraju, i to je također razlog zašto svaki odgajatelj treba biti uključen u edukacije o novim metodama koje danas postoje. Sad se postiže to da će konačno djeca imati jedinstveni plan koji će dobiti u Bolnici Rovinj i tu će biti Dnevni centar Veruda, a po novoj mreži i Istarski domovi zdravlja. Po novoj mreži zdravstvene zaštite moći će otvoriti sedam savjetovališta u Istarskim domovima zdravlja za što se još čeka konačno odobrenje ministrice. Prepušteno je da se odabere koja će to bit savjetovališta. Jedno će svakako biti „Majka i dijete“, od trudnoće pa do brige o djeci itd. i stvorit će male centre izvrsnosti koji će onda ići po Istri – jedni za majku i dijete, jedni za stare, da se oni dobro educiraju i da onda rade ta savjetovališta u ambulantama domova zdravlja i to ne samo u sklopu patronaže. Jedno od tih savjetovališta će biti za kronične nezarazne bolesti – šećer, visok tlak itd. i tu će biti i doktor i sestra da se malo pojača rad na prevenciji jer imamo veliku stopu porasta moždanih udara jer ljudi ne kontroliraju tlak itd. Imamo i veliki broj demencije i razne nove situacije.

Slavko Damijanić pita kakve su projekcije, kad bi objekt mogao startati s radom ako mi kao Općina riješimo zamolbu Županije i nađemo zemljište. Gđa. Antić odgovara da oni čim dobiju zemljište idu na projektni zadatak za koji imaju osigurana sredstva. Za to im treba tri mjeseca, to ide u sklopu jednostavne nabave i zato je to nešto brži postupak. U to vrijeme se rješavaju i komunalni priključci. Nakon toga, ako sve bude idealno, najesen ide glavni projekt i to bi trebalo biti gotovo u 1.-2. mjesecu nakon čega se može ići s nabavom radova. Radovi traju godinu, godinu i pol dana, što bi značilo da bi moglo bit gotovo polovicom 2028. ako sve bude po planu. Međutim, 2019. godine da se započelo sa 7 tipskih objekata za hitnu, a tek se sad rade glavni projekti jer je trebalo riješiti zemljište na 7 lokacija.

Načelnik dodaje da neovisno o poticanoj stanogradnji mi uvijek možemo i za neke druge stvari ići prema Ministarstvu za dodjelu zemljišta koje je u neposrednoj blizini, naravno sa konkretnom namjenom kao što rješavamo za vatrogasni dom. Ali ako se rješava sa državom onda to puno više traje, a ako rješavamo in-house biti će puno brže. To da će biti kao i sa školom, jer da je zemljište ispod i oko škole općinsko, a škola da je županijska pa smo išli na suglasnost na projekt gdje smo odobrili da se na našoj parceli dogradi škola i izgradi školsko-sportska dvorana. Uvijek je zemljište općinsko, kao i nogometni teren gdje će na polovici biti vanjski objekti i igrališta za potrebe škole. Ovome se pristupa radi brzine. Osnivač ustanove će biti županija, a vlasnik nekretnine Općina Žminj. Ako se ide u blizini na poticanu stanogradnju u blizini i tu se nastani 20 doktora i 20 profesora, odgajatelja, doktori koji će raditi u Rovinju ili Puli, danas-sutra će jedan pedijatar i jedan ginekolog biti na raspolaganju za potrebe Žminja i ovdje dobiti na korištenje stan. Misli da je to razvoj kojemu bi dugoročno trebali težiti da se te ljude rastereti, a sad ih rasterećujemo na način da im direktno sufinanciramo troškove najma stana zajedno s Gradom Rovinjem. Sada Grad Rovinj i općine rovinjštine pokrivaju i dodatne timove hitne. Ta aktivnost se provodi još od 2013. godine, a zašto ne te ljude imati ovdje da tu plaćaju porez na dohodak, da im djeca ovdje idu u školu i da ovdje imaju neku potrošnju. Smatra da je to puno kvalitetnije za zajednicu nego ovako.

Gđa. Antić dodaje da ako ovaj Centar zaživi da će to biti ogledni primjerak gdje bi onda dolazili iz raznih krajeva i Žminj bi značajno dobio na vidljivosti, ljudi bi došli tu prespavati, a i dobio na vidljivosti kao jedna humana zajednica.

Slavko Damijanić pita načelnika u koliko vremena bi mi kao Općina mogli riješiti darovanje zemljišta. Načelnik odgovara da vijećnici samo moraju dići ruke za prijedlog jer oni daju suglasnost. Tu će se raditi o ulaganju u našu imovinu. Na sljedećoj sjednici će biti prijedlog te odluke. Gđa. Antić predlaže da to bude 02. travnja jer je to Dan svjesnosti o autizmu.

Načelnik govori da bi 27. ili 28.03. trebalo bit službeno potpisivanje ugovora o izgradnji škole i školsko-sportske dvorane.

Dodaje da je danas točka nazvana „Predstavljanje projekta Centra i mreže za autizam i kombinirane poteškoće Istarske županije“, ali misli da tu nema dileme, bar on nema jer ne bi gurao ni predstavljao ovaj projekt da misli da to ne samo Žminju, nego i cijeloj Istarskoj županiji treba, a misli da je Žminj adekvatna lokacija za upravo takvu ustanovu koja može doprinijeti ne samo Žminju nego cijeloj Županiji.

Predsjednik vijeća govori neka to onda bude zaključak ove sjednice. Zahvaljuje načelniku i poziva vijećnike da razmisle.

Nema daljnjih prijavljenih za riječ.

Predsjednik vijeća zaključuje 7. sjednicu Općinskog vijeća Općine Žminj u 20:20 sati.

KLASA: 024-01/26-01/02
URBROJ: 2163-41-01-26-2
Žminj, 12.03.2026.g.

ZAPISNIČAR
Neda Kontić Orbanić, v.r.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
Marko Križman, v.r.